

Les "seccions de la bona premsa," entre 'ls Terciari

I.—Necessitat de la bona premsa

Els aconteixements desenrotllats a Catalunya durant l'any qu' acaba de finir, han pogut fer veurer ben clarament el nostre estat actual gens falaguer. La manca de verdader catolicisme en totes les classes socials i els avenços destructors de la revolució, son fets evidentíssims, per lo tant, la necessitat d'una intensa reacció es qüestió de vida o de mort.

Donchs, bè, aquesta reacció, com diu el P. J. Casanovas, «no ha de ser purament personal; ha de ser social, ó sigui, ha de ser una forta corrent renovadora de tots aquells principis socials qu' ha destruït o atacat la revolució en les entranyes mateixes de la societat; ha de ser el total extermini dels principis antisocials en la vida pública; ha de ser el

curar prudentment les ferides per hont ha entrat el verí que enmatzina la sang del poble, y obrir totes aquelles arteries naturals que li han de retornar la sava redemptora».

Un dels medis principals, tal volta el més principal de tots, de que s'ha valgut l'impietat pera portarnos a n'aquest estat de coses, es la premsa, per lo tant, en ella per la seva trascendental importancia, s'ha de fixar preferentment la atenció. La premsa, pot dirse, que en nostres dies es omnipotent, ella mou l'opinió pública y la fa girar cap al cantó que més li plau, de tal manera, que la majoria dels homes, pensen y senten y volen, com pensa y sent y vol el diari que llegeixen. Aquesta tiránica influencia de la premsa, es no obstant, naturalíssima; siguent la societat actual, tan superficial y tan poch amiga dels estudis serios, trova en el periódich lo suficient pera donarli un barnís d'il·lustració y satisfacer la natural curiositat y desitj d'enterarse de la cosa pública y per altre part el té cada dia, sempre y a tot arreu, que li repeteix les mateixes idees, que li dona compte de tot mirat sempre baix el mateix prisma y que no para fins infiltrarse en el seu ser y dominarlo completament. D'aquí el mal immens que produheixen els periodichs dolents, que son mil y mil boques que continuament combaten l'Esglesia, la ridiculisan, la infamen y la calumnien, mil y mil punyals que fereixen les reputacions més honrades, que fomenten els odis de classes y que produheixen mals tal volta irreparables. Per lo tant, com qu'es impossible prescindirne del periódich, l'únic remey que queda es lluitar ab les mateixes armes, oposar la bona premsa a la dolenta, afavorir els diaris católichs, inondar els pobles de periódichs y revistes sanitoses que propaguin idees d'ordre, que esclareixin els fets, que orientin la societat vers la verdadera civilisació y sápi-guen contenir y cantar les veritats a n'aquets negociants de la ploma que no més criden y valadregen quan no hi ha ningú que 'ls hi contesti.

Tal volta no hauria passat a Fransa lo qu'ha passat, si la premsa católica hagués sigut més afavorida y propagada, perque, ¿á qué's deuen els triomfs alcansats a Bèlgica y Alemania pels partits católichs, sinó a la gran circulació y

importancia de llur prempsa? Ja ho deya Aparisi y Guijarro: «el verdader ceptre del poder, el poder de fer y desfer les lleys, resideix, en les nacions modernes, en les majoríes parlamentaries; aquestes majoríes surten de les eleccions, y qui disposa y maneja les eleccions es la prempsa»; per aixó deya el Cardenal Lavigerie: «fundar y sostenir un diari pera il·luminar y corretjir els esperits es, en algún concepte, tan necessari y meritori com edificar una iglesia». Per lo tant, es un deber que s' imposa a tot bon católich y sobre tot al verdader terciari, que com a més perfet ha de viurer més intensament la vida cristiana que significa activitat, treball y sacrifici, el propagar y extendrer la bona prempsa, no solsament per caritat, per obligació, sinó fins per egoisme. ¡Terciaris, afavoriu la bona prempsa! «Si are no despertém ab els amorosos reclams de l' Esglesia Santa (diu el Bisbe de Jaca) es possible que despertém com Sampsó, en poder de nostres enemichs y sens forces pera combatre; ens treurán la son, mal que 'ns pesi, els flagells y les rialles de la mofa.... Escolti, donchs, tothom la veu d' alerta pera que no 's deixin sorprendrer els confiats». ¡Ah terciaris! valdement poguéis fervos veurer la trascendencia d' aquestes coses. El que s' apodera de la prempsa, qu' es el vehícol de les idees que governen al mon, s' apoderará del pervindre; si la prempsa es católica, la societat reaccionará cap al Catolicisme; si la prempsa es dolenta, la revolució qu'aceleradament sens llessa a sobre, triomfará.

FR. J. D' ALVERNA.

(*Seguirá*).

PATRÓ DEL MES

Beat Diego de Cádiz, O. M. Cap.

(24 DE MARS)

El Beat Diego de Cádiz, a qui Lleó XIII elevá sobre els altars, nasqué en la ciutat d' aqueix nom el dia 30 de Mars de 1743. Després de repetides proves que acrisolaren llur divina vocació, vestí l' hábit caputxi el dia 15 de Novembre de 1757. Dotat d' una eloqüencia arrebatadora que li meresqué el nom de «Crisóstom del segle XVIII», va recorre tota

l' Espanya, desde Andalusia fins a Galicia y Catalunya, deixant admirats a tots els pobles, que acudien en massa a sentirlo, moltes vegades en mitj de les plasses públiques per esser insuficients els temples a contenir tanta gent. La seva paraula senzilla y elevada al mateix temps, impresionava y commovia a tothom. Degut sens dubte a llur influencia, el racionalisme trigà a arrelarse y el poble va conservar aquella fe santa que tant va necessitar poch anys després pera sostenir la èpica lluita de la Independencia.

Els prodigis y miracles que feya, eren innombrables; els carrers y carreteres per ahont havia de passar, estaven plens de malalts y esguerrats que's curaven ab la seva benedicció. Fou apóstol infatigable del misteri de la Santíssima Trinitat y propagador ardentíssim de la devoció de la Divina Pastora. Morí santament a Ronda el dia 24 de Mars de 1801.

Virtut del mes.—La conformitat ab la voluntat de Deu.

«Senyor, ensenyeume a correspondrer al vostre amor y a fer en totes les coses vostra santíssima voluntat».—(Sant Francesch).

Práctica.—Celebrar piadosament el mes de St. Joseph y pregar per les necessitats de l' Esglesia.

FLORETES SERÀFIQUES

«Els sofriments son les roses y les flors del Paradís».

(Sant Félix de Cantalici.)

Indulgència plenària.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l' Esglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 5; St. Joan S. de la Creu, cf.—6; Sta. Coleta, vg.—9; Sta. Caterina de Bouonia, vg.—19; St. Joseph.—22; St. Benvingut, cf.—24; B Didach de Càdiz, cf. —30; Bta. Angela de Fulginec, vda., terciaria. Ademés la poden guanyar en un divendres de Quaresma que cada hù pot escullir; en els demés divendres de Quaresma guanyarán 7 anys y 7 quarentenes de perdó.

Sobre 'ls preceptes quaresmals

El Sr. Bisbe de Gerona ha consultat a la Sagrada Penitenciaría si 'ls espanyols podém fer lo que tothom fa al extranjer, aixó es: menjar en un mateix apat caldo o salsa de carn y luego un o més plats de peix, o bè, salsa o caldo de peix y luego un o més plats de carn, sense que per aixó pugui dirse que promisquem (barrejém carn y peix). A Roma han contestat que sí.

Com que s' ha parlat tant d' aquesta resposta de Roma, y s' ha

introduït no poca confusió entre 'ls fidels en la qüestió de l'abstinença y promiscuació, volém explicar ab tota la claretat possible als terciaris lo que pera els espanyols significa la resposta que la Sagrada Penitenciaría acaba de donar a les consultes del Ilm. Sr. Bisbe de Gerona.

Tot cristià mitjanament instruhit sab que 'l temps quaresmal imposa tres preceptes ben diferents l'un del altre: Dejuní, abstinencia de carns, y prohibició de barrejar en un mateix apat carn y peix, pera aquells que per un indult especial (Butlla) estiguin dispensats de l'abstinencia.

1.er El dejuni obliga tots els dies de quaresma, menos els diumenges. 2.^{on} L'abstinencia obliga tots els dies de quaresma hasta els diumenges.—Pero a n' aquells que disfrutan dels privilegis de la Butlla, sols els hi obliga l'abstinencia en els dies següents: dimecres de cendra, tots els divendres y els quatre últims dies de Setmana Santa. 3.er La prohibició de promiscuar (barrejar) s'ha posat solsament pera aquells que en virtut d'algún indult especial (Butlla) están dispensats de l'abstinencia; y obliga en tots els dies de quaresma, diumenges y tot.

¿Qué s'entén per carn y qué per peix quan se tracta de no puguerlos barrejar? S'entén carn o peix en el *sentit riguros* de la paraula: sense inclurhi els seus derivats, com son: caldo, llet, ous, etc. ¿Sería promiscuar, menjar en un mateix apat, caldo o salsa de carn y luego un o més plats de peix; o bè, sopa o salsa de peix ab un o més plats de carn? Nó. ¿Podém els espanyols, que en virtut de la Butlla estém dispensats de l'abstinencia, fer aquesta barreja en els nostres apats, a pesar de la costúm contraria que fins ara observavam? Sí. Y aixó es lo que ha contestat la Sagrada Penitenciaría al Sr. Bisbe de Gerona. Per lo tant, d'aquí en avant, ningú podrà dir may més que la barreja a que se refereix la pregunta anterior sigui prohibida com a promiscuació. *Enunciata commixtionem permitti*, ha contestat el Sant Pare.

Y donchs, el dimecres de cendra, els divendres de quaresma, y els quatre últims dies de Setmana Santa ¿també podrém menjar caldo de carn ab peix, etc.? Resposta: si en aquestos dies sols ens fos prohibida la promiscuació, no hi ha dubte que sería permesa aquesta barreja, porque ja ha dit la Iglesia que aixó no es pas promiscuar. Pero s'ha de tenir present una altre cosa; y es, que en els dies esmentats no solsament no podém promiscuar, sino que hem de fer abstinencia rigurosa a pesar de tenir la Butlla. Y en forsa de l'abstinencia (tinguis en compte que parlém

solsament de l'*abstinencia quaresmal*) s'entén *per ara* que'ns està prohibida la carn y sos derivats, com ous, llet, caldo de carn, etc. ¿Cóm es, donchs, que en divendres de quaresma podém menjar ous y llet? Per un privilegi tacsatiu de la Butlla: sense ella no'ls podríam menjar perque trencaríam la lley de l'abstinencia. Donchs, si en divendres podém menjar ous y llet, que son derivats de carn, sense faltar a l'abstinencia ¿per qué no hem de poguer menjar també caldo o salsa de carn que també's considera com a derivat de carn? Perque 'l poder menjar ous y llet es en virtut d'un privilegi; y quan se tracta de privilegis, es més segura la *interpretació estricta*. Fins que la Iglesia digui, donchs, que del caldo de carn y del llart ne podém fer el mateix us que dels ous y la llet, creuhen alguns moralistes que ens hem de limitar a privárnosen en els dies de rigurosa abstinencia.

La resposta donada á la consulta del Sr. Bisbe de Gerona no modifica en res, pera nosaltres, el precepte de l'*abstinencia*, sino que determina el criteri qu'hem de seguir pera *no promiscuar*.

Es de confiar que no's tardará molt a consultar novament a Roma si el caldo de carn que s'ha equiparat als ous y lactícinis pels efectes de la promiscuació s'hi pot equiparar també pels efectes de l'abstinencia.

Resumint: Sempre que per algú induct especial está dispensada l'abstinencia, se pot fer, del caldo o salsa de carn y del caldo o salsa de peix, el mateix us que's fa dels ous y de la llet. Se pot menjar indistintament ab carn o ab peix.

Sempre que 'l precepte de l'abstinencia estigui ab tot el seu vigor, no's pot fer us del caldo o salsa de carn, no precisament perque sigui materia de promiscuació, sino perque's te com a materia d'abstinencia.

Lo que dihém del caldo se pot entendre igualmente del llart o greix pera condimentar els aliments.

Aixó es lo que hi ha de més segur y que tothom, fins els més rigoristes, poden seguir sens escrupol.

P. JOSEPH DE BESALÚ, Cap.

PASSIONARIA

Diumente de Rams

Quan l'hivern ha passat ja ab llurs jorns tristos y rufols, y la primavera flairosa comensa a amarar la terra de llum y conhort,

els infants, resplandents d'alegria, s'acoblan a la Casa del Senyor.

¡Obriu, obriu, que volèm entrar! crida la maynada devant les portes closes de l'Esglesia, sorollant neguitosa les palmes blincadisses y 'ls llorers coberts d'eterna verdor. *¡Obriu, obriu que volèm entrar!* y s'obren de bat a bat les portes de l'Esglesia y una onada d'alegria la invadeix.....

Y alegres, riallers, ab la benedicció del ministre del Altíssim, s'entornen els nins a llurs cases, passejant triomfalment pels carrers de la terra les insignes de la pau que ha dut el cel.

Sí, passarán les crissis de les multituds ^{* *} que les allunyen de la Esglesia y vindrà la primavera ab sos dies de llum y d'amor. Desenganyades les noves generacions, tornarán a Jesús que les espera, y extenuades, cansades de rodar sens orient pels viarans de la vida, repetirán aquelles paraules que feren estremir de goig les valls de la Judea: «¡Senyor, Senyor, ahont anirém! tant sols Vos teniu paraules de vida».

Llavors, s'acoblarán a les portes de l'Esglesia y clamarán confiades, *¡Obriu, obriu que volèm entrar!* y les portes de l'Esglesia s'obrirán de bat a bat y una onada d'alegria invadirà ses silencioses naus.

Y alegres, confiades, revifades les noves generacions, ab la benedicció del Altíssim, tornarán a llurs cases; y les llars se purificarán y santificarán, y la societat esdevenirà del tot cristiana...

FRA JOSEPH MARÍA.

CRÓNICA

L' Ordre Tercera a Bèlgica.—En el Congrés de Malinas, l'Ordre Tercera Francescana ha donat proves de la seva ufanosa vida. Les Germandats d'homes estaven representades per 2.500 delegats. Se ha comprovat que a Bèlgica hi han uns 100.000 terciaris, (30.000 homes y 70.000 dones) que pertanyen a totes les classes socials.

L' Ordre Tercera està estesa per tot arreu, en la majoria de les parroquies, en els col·legis, seminaris, en l'Universitat de Lovaina, etc. Aquestes Germandats son activíssimes, car sens descuidar la pietat que es el fonament de l'acció catòlica, els terciaris belgues treballen ab gran èxit en totes les obres catòliques.

L' Associació de Misses.—Segons ens comunica la distingida fundadora d'aquesta Associació, son tan grans els progressos que va fent, que en sis mesos solsament s'han recullit a Westfalia 50.000 franchs

que s'han invertit tots sens reserva en el sosteniment de les missions d'infidels.

¿Qui no voldrà formar part de tan benemèrita Associació? La única condició es la de donar *una pesseta* al any. Ab aquesta condició, els associats, a més de contribuir poderosament al sosteniment de les missions se fan participants de 1.500 Misses que cada any celebren els Pares Caputxins de Suïssa per els associats sense rebre cap estipendi. Ademés, participen de totes les indulgències, oracions, sacrificis, penitències y demés obres bones que 's practican en tota l'Ordre caputxina, amén de quatre indulgències plenaries. També s'hi poden inscriure els difunts d'una família, en conjunt o per separat.

Seria de desitjar que tots els terciaris se constituïssen en propagadors d'aquesta Associació que ha sigut benehida per Pius X.

Per tots els datos, dirigir-se al Rt. P. Director de la FULLA SERÀFICA.

Entusiastes de St. Francesch—El Diputat socialista del Parlament italià M. Ferri, ha estat a Assís pera estudiar d'aprop la vida de St. Francesch a fi de compendrer millor la seva obra y la maravellosa regeneració relligiosa y social que produhi en el mon. Te anunciada una Historia de St. Francesch, fruit de llurs personals investigacions.

Valdement el camí d'Assís sigui pera M. Ferri, el camí de Damasch, com ho fou pera Jørgensen.

Universitat de Cork.—El Rt. P. Eduin, caputxi, ha sigut elegit catedràtic de filosofia de la Universitat de Cork, a Irlanda. L'*University College* de Cork, es un dels tres establiments d'instrucció superior d'Irlanda.

Necrologia—En Olot ha mort en la pau del Senyor el terciari, Reverent D. Eudalt Casanovas, Pvre., a la edat de 74 anys.

De Banyolas també ens comunican que entregà son ànima a Deu la terciaria D.ª Teresa Busquets.—R. I. P.

FULLA SERÀFICA.—Publicació mensual de la V. O. T. del P. St. Francesch. Redacció y Administració, Convent de PP. Caputxins, Olot. —Per subscripció aislada, 1 pta. al any; per paquets de 25, 50 y 100 exemplars 0.50, 1 y 1.50 ptes respectivament.—En aquest Bisbat poden guanyar 50 dies de indulgència tots els que llegeixin y propaguin nostra FULLA.

Suscriuentse simultaneament a la FULLA SERÀFICA y a la *Propaganda Antoniana* que surt a Sarrià (Barcelona) 1.50 ptes. l'any.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Impremta de Successors de Joan Bonet.—1910.